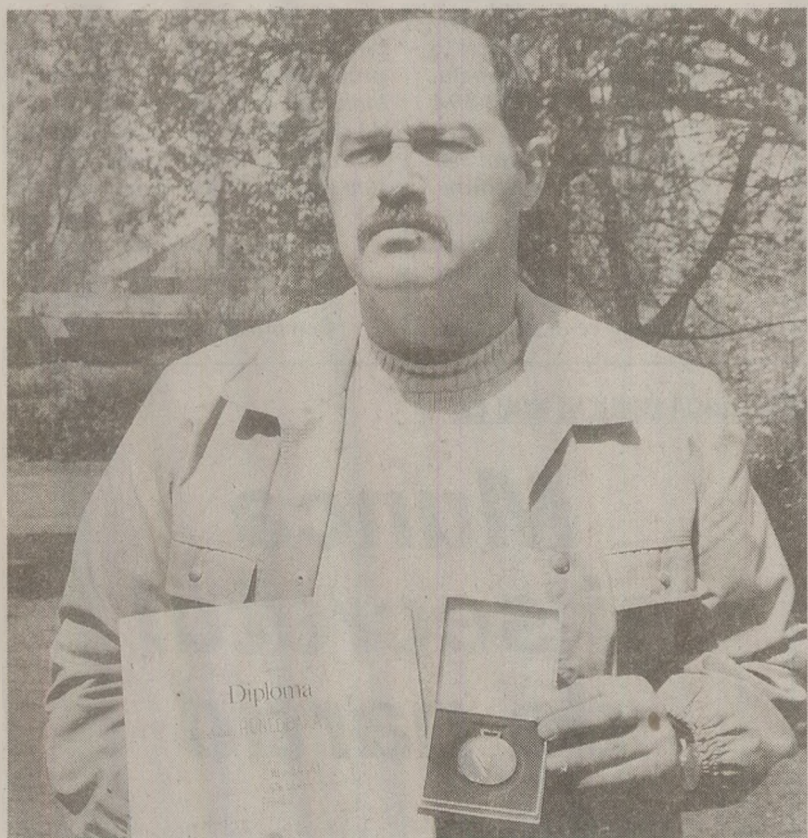

ÎN LUMEA LUPTELOR

Emil Nicoară (foto stânga) a antrenat luptătorii de la Asociația Sportivă „Constructorul” din Hunedoara

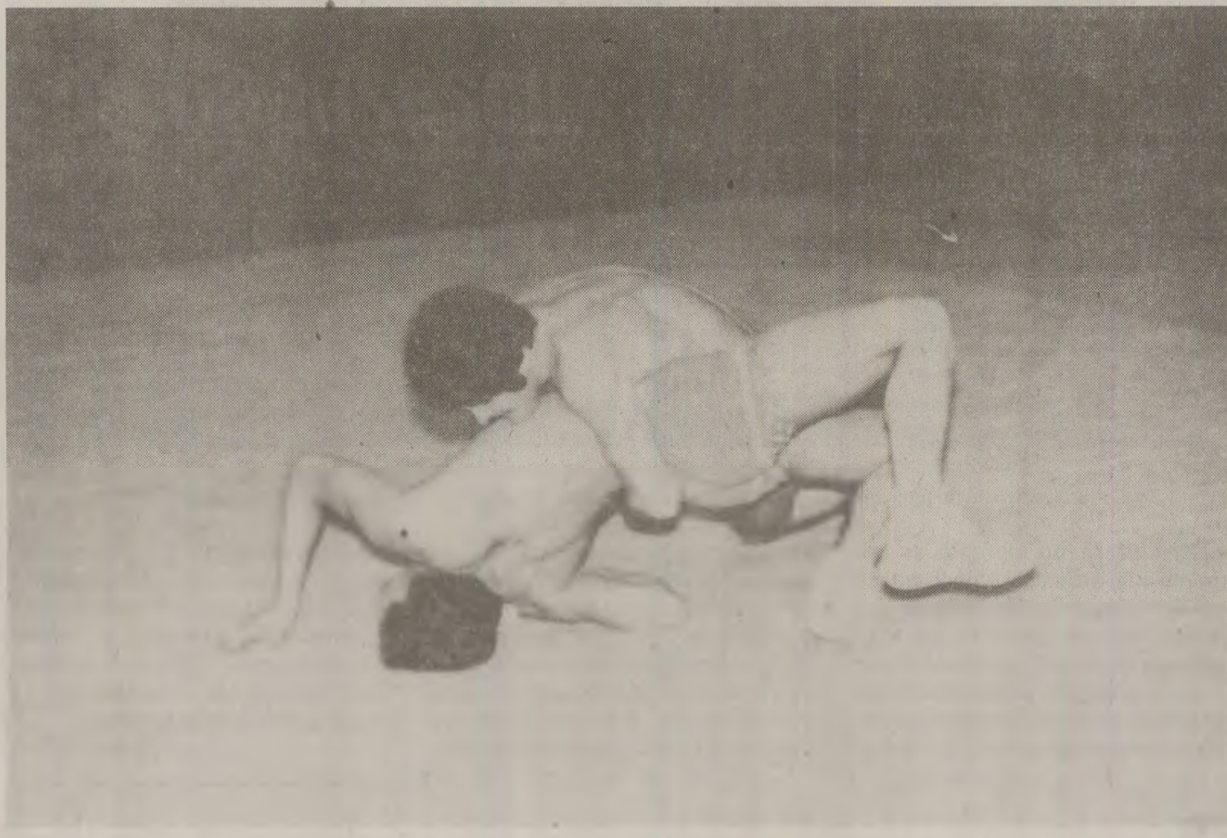

FOTO: Arhiva personală Emil Nicoară

În octombrie 1989, Emil Nicoară era deja de 13 ani antrenor de lupte la Asociația Sportivă „Constructorul” din Hunedoara, un club susținut financiar de UGSR și de ICSH, cea mai mare întreprindere de construcții din județ. Echipa pe care o antrena reușise în primăvară să ocupe locul al patrulea în țară, iar unii dintre sportivi luaseră titluri de campioni. Sezonul cuprindea în jur de 20-25 de competiții.

„Eram profesioniști amatori!”

În octombrie 1989, Emil Nicoară încerca din răsuferință să își transfere trei dintre elevi, care fuseseră recrutați în septembrie, de la Râmnicu Sărat la Târgu Jiu, în speranța că aceștia vor mai putea continua sportul de performanță. Nu a reușit. Singurul lucru pe care l-a putut face-a fost să îl recomande pe unul dintre ei antrenorilor de la ASA Buzău, astfel că această

echipă a reușit să se păstreze în Divizia A. Emil Nicoară a început să practice luptele încă din anul 1965, la ASA Constructorul din Hunedoara. Avea înclinație spre trântă, a cochetat cu boxul, dar în final a ales luptele greco-romane. A ajuns campion național și în lotul României la seniori. În 1976, antrenorul lui Nicoară s-a retras. La lot mai rămăsesse doar un singur tehnician, care era ocupat cu serviciul, astfel că Emil Nicoară a ajuns, la rândul său, antrenor. „Eram încadrați la ICSH, mergeam opt ore la serviciu, ca orice angajat, iar seara la antrenamente. Sala era împărțită la milimetru. Sportivi de la atletism, caiacanoe, lupte, box, toți ne desfășuram activitatea în același loc, fără să ne deranjăm unii pe alții. Acum, nu se poate face așa ceva, cu toate că sunt atâtea săli! La un moment dat, jocurile aveau un ascendent asupra sportului individual. Au apărut fetele la handbal, care aveau rezultate. Ele

mergeau doar patru ore la serviciu, așa că au considerat că trebuie să avem și noi același regim. Apoi, ne-au scos de tot din producție. Mai mergeam pe la sedintele de sindicat, la adunările UTC sau de Partid, dar în rest ne vedeam de treaba noastră. Mai era vreun șef mai drăcos, ne mai chema la lucru dimineața la 7:00, dar cam atât. Să știți că primii profesioniști din lume nu au fost occidentali, ci noi, comunistii. Luam bani făcând sport. Ei făceau amatorism curat. Amatorismul era controlat de Comitetul Olimpic Internațional. N-aveai voie să încasezi bani din sport. Noi eram profesioniști amatori, dacă pot să spun așa”, povestește Emil Nicoară.

Sportul era sarcină de Partid

Secția de lupte de la AS Constructorul Hunedoara a ajuns una de nivel

internațional. „Aveam oameni la lot, care ne reprezentau la competițiile de afară. La municipii, secretarul de Partid, Eugen Avram, era om de sport, ceea ce însemna un lucru extraordinar, pentru că știa ce însemnă performanța, sportul. Cu ce ne prezentăm noi în lume?! Cu sportul! Nicolae Ceaușescu era conștient că are nevoie de sportivi pentru imaginea lui în lume și atunci investea în acest domeniu. Acest secretar de Partid, Eugen Avram, avea sarcini pe linie de partid să se ocupe de noi. Dacă aveam probleme la sală, cu saltelele, prelatele sau alt echipament necesar, el se ocupa să aducă altele în loc. Uneori, mai „uitau” să ne plătească sportivii. El rezolva. Foarte mult am contact și competițiile. De exemplu, Daciada era un criteriu de selecție. Nu era hîmic politic în asta, doar diploma, pe care o semna generalul Gomoiu. În rest, noi ne făceam munca, normal și natural. După 1990, Daciada a murit

cu am murit multe în țara asta, dar trebuia pus ceva în loc. Competiția aceasta prindea mii de copii și adulți, mergea spreasă”, explică antrenorul. El adaugă că baza de selecție o reprezentau școlile, dar și mediul rural. „Luam școlile la rând. Puteau să fie la sală între 150 și 250 de copii. Ei se eliminau pe rând și rămăneau doar cei care voiau să facă sport, dar erau destul de mulți cei care continuau. Erau ai noștri de dimineața până seara. Eram o parte din familia lor, poate cea mai însemnată, de multe ori. Munceam foarte mult. Dacă vedeam un copil pe stradă ce mi se părea să aibă aptitudinile îmi vorbeam cu el. S-a întâmplat ca și așa să fac selecție. Se mergea foarte mult și la țară. Toamna, când se culegeau strugurii, de exemplu, în comuna Vața era un festival al trântei, o sărbătoare deosebită.

(Continuare în pag. a III-a)

JURNALE PERSONALE

4 NOIEMBRIE

Bufetul se deschide la 11:00 fix. Ca să fii sigur că poți obține ceva „pentru acasă”, trebuie să te înscrii pe listă cu o oră-două mai devreme. Lista, prinsă într-un cui pe ușa bufetului, sporește pe măsură ce apar oamenii în redacție. Dacă te îți trecut pe ea printră primii, nu ti rămâne decât să stai cu urechea ciulită și, când auzi căruciolul trecând prin dreptul biroului, s-o zbughești pe ușa și să îți ocupi locul la coadă. Astăzi însă această bună rânduire a fost tulburată într-un mod stupefiant. Ne-a stupefiant, dar ne-a și îngrozit. Un coleg de-al nostru, fala redacției, cocarda roșie pe salopeta muncitorească cu care încercăm să luăm ochii lumii, fost artificier... la Porțile de Fier, erou pozitiv sută la sută, imortalizat într-un reportaj reproduc prin antologii omagiale, actualmente secretar de redacție la revista-flică Magazin, a smuls lista de pe ușa bufetului, a băgat-o în buzunar ca să nu ne mai știm rândul și s-a rătoit în noi. Ce e va fi făcut oare un gest atât de barbar și care ne lovea în însuși modul nostru de a ne asigura hrana cea de toate zilele? A produs o dublă explicație de față cu toată lumea: a) lista era frauduloasă, fiind trecute pe ea persoane care s-au dovedit a nu fi prezente în redacție; b) făcea agitație contra-revoluționară prin PS-ul scris de unul dintre colegii noștri („Sperăm că doamna Lucia - bufetiera - ne-a adus cu căruciorul/ Alimentația căruia le ducem dorul”). Cum adică „le ducem dorul”? Înseamnă că aprovizionarea populației cu produse de toamnă-iarnă nu se desfășoară în cele mai bune condiții? Punctul „b” a umplut paharul revoltei bravului nostru coleg, os muncitoresc. Tremurând de indignare și de emoție - tremur de timid pentru care orice manifestare în public devine o probă de mare curaj, dar și tremur de betiv înrăit sau de vechi onanișt -, ne-a amenințat spumegând de mînie că această întîmplare diversionistă, provocatoare nu va trece neobservată.

(Continuare în pag. a II-a)

Ultima Sintează Agerpres citită de Ceaușescu

Cât și cum fusese informat Ceaușescu despre schimbările din toamna lui '89 în țările vecine? Ultima Sintează specială ce-i fusese furnizată de Agerpres în luna noiembrie era cum nu se poate mai iniștitoare: documentele și expunerile liderilor comunisti promiteau mersul netulburat al lumii spre comunism.

Surse speciale de informare

După cum povestesc componenții ai cercului puterii, una dintre sursele de informare ale CPEx erau buletinele speciale întocmite pentru membrii săi. Uneori soții Ceaușescu primeau buletine și „mai speciale”, concepute și redactate anume pentru ei. În ultimul an însă membrii CPEx nu mai primeau nici buletinele speciale Agerpres. Iar posturile de radio Europa Liberă sau Vocea Americii nu le puteau asculta, știindu-se „monitorizati” de Direcția a V-a a Securității. Ce se întâmpla prin lume și în țările vecine aflau în sedințe din informările lui Ceaușescu. Dar fluxul de informații spre Cabinetul 1 era „cenzurat” de Cabinetul 2. Pe motiv că e bolnav, „Tovarăș” nu mai admitea să-l indispușă ori să-l supere cineva pe „Tovarășul” cu aceleași argumente se spune că erau

cenzurați și capii serviciilor speciale și Armatei. Din 1965 și până la 22 decembrie 1989, aceștia i-au raportat totdeauna direct lui Ceaușescu. Corespondența de la Armată și Interne ajungea în mâinile secretarului general în plicuri sigilate. În mod excepțional, Ceaușescu le deschidea singur. După ce citea documentele primite, nota pe ele rezoluțiile și observațiile personale. Fără a mai trece prin mapa ori pe sub ochii șefului de cabinet sau al Cămarilor CC, Ceaușescu lipsea plicurile destinate miniștrilor Armatei și Interneleor. Cât de corect îl informam însă pe Ceaușescu această deocamdată nu putem ști. Rapoartele capilor diplomației, Armatei și Securității către Ceaușescu nu se află (încă) la dispoziția cercetătorilor în ANIC. Dacă de-a lungul timpului au fost publicate diverse, note și sinteze ale ambasadorilor către Centrala din București ori ale diverselor direcții militare către directorii și miniștrii lor, nu avem nici o dovadă că respectivele informații au ajuns și pe biroul lui Ceaușescu.

Fără unguri, iugoslavi și polonezi

Piesa rară ce este ultima „sinteza” documentară destinată de Agerpres lui Ceaușescu despre regimul comunist

din Europa se află la Arhivele Naționale. Datat noiembrie 1989, buletinul a fost întocmit de Agenția Română de presă Agerpres și poartă titlul „Poziții exprimate în unele țări socialiste în legătură cu teoria și practica edificării socialismului, în legătură cu politica imperialistă de destabilizare a situației din unele țări socialiste, de denigrare a socialismului”. În timpul când se făcea apologia „raționalizării și economiei resurselor”, chiar și documentele destinate lui Ceaușescu erau imprimate pe hârtie de proastă calitate. Lux destinat exclusiv „celui mai iubit fiu al poporului” era însă utilizarea unui corp special de literă mare, „Tovarășul”, le citea, fără ochelari, conținutul, cum făcea și cu rapoartele la congres. Așa se face că în loc de vreo 30 de pagini, cât ar avea obișnuit textul „sintezei”, documentul depășește suta de pagini.

La o primă evaluare a conținutului, observăm interesul pentru URSS și absența (neexplicată în document) referințelor la Ungaria, Iugoslavia și Polonia. Judecând retrospectiv, Ceaușescu îi scosese din câmpul său de observație tocmai pe aceia care i se declaraseră „pe față” dușmani.

(Continuare în pag. a II-a)

SINTEZA AGERPRES: POZIȚII EXPRESATE ÎN UNELE ȚĂRI SOCIALISTE

URSS - Socialismul - orânduirea dreptății și echității sociale

Socialismul îmbogățește cele mai bune realizări ale dezvoltării omenirii

„Noi vedem socialismul ca o orânduire a umanismului adevărat și real, în care omul este măsura tuturor lucrurilor...” Noi vedem socialismul ca o orânduire a unei economii eficiente și dinamice, care se bazează pe cele mai bune realizări ale progresului tehnico-științific și care asigură cea mai înaltă productivitate a muncii, o economie subordonată nemijlocit satisfacerii nevoilor societății, care se adaptează în mod flexibil la ele...

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

La instituții noi, oameni noi. În fruntea proaspăt-înființatului Comitet de Stat al Planificării și Aprovizionării Tehnico-Materiale (CSPATM) a fost numit Ioan Totu, fostul ministru de Externe al României. Printre exponanții „Concursului de creație toamnă-iarnă '89” s-a aflat și Cooperativa Încălțăminte, de pe Cală Rahovei nr. 301-305 (fosta „Încălțăminte manuală”). La Borșa s-a desfășurat concursul interjudețean de creație literară „Cântăm copilăria fericită”. Într-un articol-analiză, ziaristul Ștefan Zăides, de la Informația Bucureștiului, abordează ultimele declarații ale președintelui George Bush, despre economia internațională.

Rotația cadrelor: de la diplomația la aprovizionare

La instituții noi, oameni noi. În fruntea proaspăt-înființatului Comitet de Stat al Planificării și Aprovizionării Tehnico-Materiale (CSPATM), apărut prin fuziunea Comitetului de Stat al Planificării și a Ministerului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe, a fost numit Ioan Totu, fostul ministru de Externe al României.

(Continuare în pag. a II-a)

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Calea lor - autodeterminarea în țările Europei de Est

La 4 noiembrie 1989, în ziarul The Economist (US) a apărut un articol despre anunțul oficial făcut la 27 octombrie de miniștrii de Externe ai Pactului de la Varșovia, potrivit căruia o mare parte din țările din Est erau hotărâte să își reformeze tipul de guvernare. „Deși pe alocuri este greu de parcurs, comunicatul emis la data de 27 octombrie de miniștrii de Externe ai țărilor Pactului de la Varșovia anunță un soi de revoluție. La începutul acestei săptămâni, purtătorul de cuvânt al Ministerului de Externe sovietic, Gennadi Gerasimov, a folosit un termen interesant pentru a descrie atitudinea Rusiei față de Europa de Est: „doctrina Sinatra”, pot să procedeze cum vor ei („their way”), a explicat acesta. Pentru prima dată, nici miniștrii de Externe, nici Gerasimov nu au părut preocupați de ceea ce Vestul numește „doctrina Brejnev”. Aceasta se referă la dreptul Rusiei de a-și trimite armatele în Europa de Est pentru a „proteja socialismul” - lucru pe care l-a făcut în 1953, 1956 (de două ori), 1968 și l-ar fi făcut și în 1981 dacă nu i-ar fi luat-o armata poloneză înainte. Acum, temerea care plutește în aer este că Europa de Est ar putea să sufere o im-plozie.

Niciodată în istoria sa de 35 de ani, Pactul de la Varșovia nu a mai fost atât de divizat. Întrunirea de săptămâna trecută a fost destul de stranie dacă ne gândim că Polonia a fost reprezentată de nou-numitul ministru de Externe necomunist, Krzysztof Skubiszewski. În-

trunirea a fost precedată de zvonurile potrivit cărora în cursul verii Ceaușescu a căutat susținători în interiorul Pactului pentru o intervenție armată menită să oprească „contrarevoluția” pusă la cale în Polonia. Atunci, polonezii se îndreptau cu precauție spre instaurarea primului guvern necomunist din ultimii 40 de ani. Se pare că Mihail Gorbaciov este cel care a tergiversat inițiativa românească, iar această idee este subliniată în comunicatul emis săptămâna trecută. Reformele poloneze și maghiare l-au adus pe Ceaușescu într-o poziție stranie. Odată oară bau-bau-ul sovieticilor (și preferatul Vestului) pentru refuzul de a crește bugetul de apărare, pentru interzicerea manevrelor militare ale Pactului de la Varșovia pe teritoriul românesc și pentru cererea unei deschideri mai mari în afacerile externe, România este acum contra curentului. Refuză cu obstinătate să taie cheltuielile pentru apărare, exact când restul aliaților urmează mulțumii că au propus de sovietici, reducând bugetele de apărare, demobilizând soldații și reducând numărul de tancuri și forțe aeriene.

Probabil că există o legătură cu disputa dintre România și Ungaria privind tratamentul aplicat de regimul Ceaușescu minorității maghiare din România. Oficialii maghiari avertizează că nu ar fi prudent să se ajungă la un conflict deschis pe această temă.

(Continuare în pag. a IV-a)

Agenda Elenei Ceaușescu

Muncitorii erau convocați la zile și ore suplimentare de lucru pentru a raporta depășirea sarcinilor de plan de dragul Congresului și al secretarului general, iar în vârful puterii se depășeau limitele imaginației la capitolul sedințe. S-au dus și sămbetele scurte și duminicile libere ale Elenei Ceaușescu!

Sâmbătă, 4 noiembrie, soții Ceaușescu au avut două sedințe cu aceeași temă - „o parte din membrii Comisiei de propuneri” - prima între orele 12:30 și 13:20, iar a doua între orele 17:05-18:45. Duminică s-au reîntâlnit, pe aceeași temă, de două ori în aceeași „săliță” (orele 9:05-13:00 și 18:16-19:55). Cine a fost prezent, în ce scop, ce au discutat - greu de aflat, deoarece la asemenea sedințe nu s-a admis prezența stenografilor, nici nu s-au redactat procese-verbale. La sfârșitul primei săptămâni de noiembrie, în agenda „Tovarășei” a fost consemnată încă o sedință: duminică după-amiază (orele 14:40-16:00) cu Silviu Curticeanu. Nu știm dacă a fost o sedință în doi ori nu, căci, în memoriile sale, fostul secretar al Cămarilor CC nu a lăsat să transpară această fostă strânsă colaborare cu Elena Ceaușescu. Sâmbătă și duminică au fost implicat zile lungi de lucru pentru toți membrii CPEx și funcționarii de la CC. În ceea ce-o privește pe Elena Ceaușescu, în pauzele dintre sedințe s-a întreținut îndelung, în biroul ei, cu colaboratorii cei mai apropiați

din sectoarele ce și le asumase drept „răspundere nemijlocită”. Astfel, sâmbătă dimineața i-a primit pe Constantin Radu (orele 9:10-9:20), Ion Totu (10:06-10:10) și iarăși Constantin Radu împreună cu Emil Bobu (orele 10:35-11:16).

Dacă sâmbătă își focalizase atenția pe cadre, duminică a fost rândul propagandei. S-a întâlnit cu Constantin Mitea (16:20-17:00) și Constantin Olteanu (17:40-18:00). Ori poate discutate cu aceștia doi „relații internaționale”. Căci în noiembrie, Agerpresul întocmise pentru Ceaușescu o sinteză despre poziția celorlalte partide comuniste din țările frățești privind propriul lor viitor. Iar secretarul cu propagandă Olteanu fusese „rotit” în poziția de secretar al CC cu relațiile internaționale.

Lavinia BETEA

CALENDAR

4 noiembrie (sâmbătă)
Soarele a răsărit la 6:57, a apus la 17:01
Luna a răsărit la 12:26, a apus la 21:06
Sărbătoare creștină: Cuv. Ioanichie cel Mare; Sf. Mucenici Nicandru Episcopul și Ermeu preotul (Pomenirea morților)

S-a întâmplat la 4 noiembrie 1989

● În Marea Egee au început manevrele navale ale NATO denumite codificate „NIRIS-89”. La aceste exerciții militare, care au durat până la 10 noiembrie, participau unități din Marea Britanie, Grecia, Spania, Italia și Franța, informa un comunicat la Ministerul grec al Apărării
● Politia olandeză a reușit să captureze o însemnată cantitate de cocaină, apreciată la circa 24 milioane guldeni pe piața licită. În cursul operațiunii, desfășurate la Amsterdam, au fost arestate câteva persoane, membre ale unei rețele ce se ocupa cu transportul drogurilor din America Latină în Olanda și distribuirea lor în diferite țări ale Europei occidentale

Ramona VINTILĂ

TOV. MINISTRU AL TURISMULUI, HOTĂRÎREA CARE S-A LUAT PRIVIND VÎNZAREA ÎN SHOPURI NUMAI A MĂRFURILOR ROMÂNEȘTI CRED CĂ E O MĂSURĂ JUSTĂ, PENTRU CĂ, SE ȘTIE, WHISKY-UL ROMÂNESC, CÎT ȘI TIGĂRILE FABRICATE LA NOI SÎNT MAI CĂUTATE DECÎT CELE DIN IMPORT.

NU ESTE VORBA DE IMPORT. MĂRFURILE ERAU LUATE ÎN CONSIGNAȚIE, IAR NOI LE VÎNDEAM LA UN PREȚ MAI BĂDICĂ ȘI LUAM UN PROCENT MAPE DIN VÎNZĂRI. MĂSURA DESPRE CARE VORBIM A FOST LUATĂ ÎN URMA CU 4 ANI. ÎN FIECARE AN AVEM O PIERDERE DE 50 MILIANE \$.

DECE NU EXPLICATI MAI SUS?!

M-I E TEAMĂ SĂ NU FIU DAT MAI JOS...

M. Stănescu

ULTIMA SINTEZĂ A GERPRES CITITĂ DE NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Conducătorii iugoslavi îl înștiințaseră că vor întrerupe legăturile, în consecință, încetaseră și ei să mai existe pentru Ceaușescu. Din vară, cu Ungaria se acutizaseră divergențele: după manifestările organizate la Budapesta în fața Ambasadei României, în iunie comandase și el adunări populare „de ripostă” în diferite județe ale țării. Cât despre grevele și mișcările de protest din Polonia, îl deranjaseră atât de mult, încât în august se adresase comitetelor centrale ale „partidelor frățesti” propunând dezbaterile lor. Cu mintea strâmbul, cu o lună înainte de demonstrațiile de la Timișoara, Ceaușescu își oblonise ferestrele către vecini.

Tot înainte!

Fiecare pagină a amintitului document are două registre: pe partea din stânga sunt „ideile principale” (vizând calmarea oricărei îngrijorări privind viitorul); iar în dreapta (exemplu „edificatoare” din cuvântările și documentele citate.

Ce „secrete” aflase de aici Ceaușescu? Deși Uniunea Sovietică trepida din toate încheieturile în opințiile și zădăririle perestroikăi (termen tradus în document prin „restructurare”), din buletin reiese că Gorbaciov, activul lui de partid și

cei 20 de milioane de membri ai PCUS mărșăluiau netulburati spre comunism. Citatele extrase ca ilustrative pentru situația puterii de la Răsărit sunt grupate (fără comentarii și contextualizări) pe următoarele teme: Socialismul – orânduirea dreptății și echității; PCUS – forță socială de avangardă; „Democratizarea forțelor sociale nu poate fi folosită împotriva ordinii constituționale”; Combaterea „recomandărilor de abandonare a valorilor socialiste și de promovare a restructurării pe bază de capitalism”; Respingerea încercărilor forțelor reacționare de denigrare a socialismului, de destabilizare a situației din unele țări socialiste.

Ce-i ofereau lui Ceaușescu „experții” singurei agenții de presă din România? Nimic altceva decât știri și declarații accesibile cititorului de ziar din „lumea liberă” interesat de Est. Spre exemplu, decupaje din declarația lui Gorbaciov pentru agențiile China Nouă și Tass la ultima sa vizită din China. „În trecut consideram că nu există decât un model de socialism, zise atunci liderul PCUS. Realitatea demonstrează că lucrurile nu stau tocmai așa. Am analizat această problemă în ultimii câțiva ani. Nu am renunțat la marxism-leninism, dar încercăm să-l aplicăm concret la viața noastră, potrivit condițiilor reale ale țării noastre.”

Ultima Sinteza specială citită de „Tovarășul” era liniștitoare. Documentele promiteau mersul netulburat al lumii spre comunism FOTO: Arhivele Naționale

Dacă presa occidentală și cea americană difuzaseră declarațiile lui Gorbaciov în mai 1989, lui Ceaușescu i se recomandau spre reflecție tocmai în luna noiembrie! Când se prăbușea Zidul Berlinului, lui i s-a spus că „socialismul este singura alternativă umană la capita-

lism”, iar „viitorul RDG îl constituie socialismul și nimic altceva!”. Nimic despre demonstrațiile și forumurile pragheze sau contestațiile contra lui Jivkov. Documentul ce urmează a fi redat serial în ziarul nostru ridică noi întrebări. Era Ceaușescu, cu bună știință, dezinforma? Ori Elena

Ceaușescu comandase Agerpresului, prin Constantin Mitea, informații liniștitoare? Dar dacă toate informațiile strict secrete ale capilor Armatei, diplomației sau Securității erau la fel de concludente ca buletinele speciale Agerpres?! Lavinia BETA

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Drept care, urmărit de privirile noastre uluite, demonstrându-ne că de acum încolo ne putem aștepta la orice și că nasc și la Moldova – alias redacția celui de-al doilea ziar al țării – oameni, a alergat la telefon să-i dea de veste lucrătorului de specialitate care ne are în grijă.

Căruia, întâlnindu-l, îi va înmâna lista olografă. Se vede treaba că asemenea contacte intrau în pre-ocupările sale obișnuite de „sekost” (imi place acest cuvânt rusesc, întâlnit frecvent în Arhipelagul lui Soljenitin – este prescurtarea sintagmei „colaborator secret”, sekost = secătura). La noi s-a dat pe față un turnător. La Știința se zice că s-ar fi descoperit un homosexual. Cine o fi oare curajosul?

Boris Buzilă, în prezența stăpânilor. Treizeci de ani de jurnal secret la România liberă, Compania, 1999, 393-394

În fiecare dimineață, când mă trezesc, parcă sunt într-o ficțiune. Duc viața altuia. Tot mai insuportabil, cu fiecare zi care trece. Cum ieși din capcana asta? Cei mai mulți se repliază pe vagul vieții de familie, un flu care, o dată ce-ai închis ușa

apartamentului în urma ta, poate să-ți deoparte toate întrebările și mizeriile din afară. (...) Ar fi de calculat câte mii, sute de mii de ceasuri pierzi într-o viață așteptând, înghesuit din toate părțile de foamea, nerăbdarea, iritarea celor care te strivesc.

Este o umilință continuă, din care nu scapă nimeni. Peșemne că demnitatea și onoarea se evaporă astfel la foarte mulți indivizi. (...) Să stai pândit de milițienii care te veghează circumspecti peste tot unde se vinde ceva cu gamela (buletinul de identitate la tine, păzit ca ochii din cap, acolo stă fericirea familiei, fără buletin ești un cadavru) înseamnă că trăiești ca-ntr-un internat. La ore fixe te duci și te aliniezi la cantină să primești ceva. Asupra omului, această corvoadă are un efect mult mai profund decât s-ar părea la o privire superficială. Gândurile îi sunt ocupate numai de stomac, de necesitatea de a-și lua rând, de pânda continuă a magazinului. S-a produs o deteriorare – nu numai biologică, dar mai ales sufletească, de fire, psihică, a omului. În subterana unei cozi de multe ceasuri este cvasiimposibil să nu vezi cerul.

Stelian Tănase, Acasă se vorbește în soapă. Dosar & Jurnal din anii târzii ai dictaturii, Compania, 2002, p. 166-168

CĂRTICICA OMULUI NOU (2)

Munca și secretul de partid

9. Membrii Partidului Comunist Român, ai Uniunii Tineretului Comunist, toți cetățenii trebuie să manifeste o grijă permanentă pentru buna gospodărire a pământului, apelor, pădurilor, a tuturor avuțiilor și frumusețelor naturale ale patriei, să participe activ la acțiuni de protecție a acestora, să lupte hotărât împotriva degradării mediului ambiant.

10. Pentru fiecare comunist, pentru fiecare cetățean, munca este o datorie fundamentală, de onoare. Fiecare trebuie să dea dovadă de o înaltă conștiință profesională, competență, spirit creator, dăruire și pasiune în muncă; totodată, trebuie să manifeste combativitate și intransigență față de manifestările de indisciplină, superficialitate și lipsă de răspundere în muncă.

11. Membrii Partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist au obligația să-și perfecționeze necontenit pregătirea profesională și de specialitate, să-și îmbogățească permanent orizontul cultural-științific.

12. Apărarea patriei, a cuceririlor revoluționare ale poporului reprezintă cea mai înaltă obligație a membrilor Partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist, a tuturor cetățenilor țării. Suprema lor îndatorire este de a fi în orice moment gata să aplece cu orice sacrificii, chiar cu prețul vieții, integritatea patriei, independența și suveranitatea națională și de stat, realizările socialiste ale poporului român. Orice nesocotire

a acestei înalte obligații, orice pactizare cu dușmanul, cu cei care se dedau la acțiuni sau acte ostile orânduirii noastre socialiste, cu cei care uneltesc împotriva libertății și independenței patriei, a intereselor vitale ale poporului constituie trădare față de partid și popor, față de națiunea noastră socialistă și se pedepsește conform legilor țării.

13. Toți comunistii sunt obligați să aplece secretul de partid și de stat, să dea în permanență dovadă de înaltă vigilență și combativitate revoluționară. A furniza unor persoane străine informații care constituie secrete de partid și de stat înseamnă a trăda partidul, a trăda țara, a lovi în interesele întregii națiuni; cei care se fac vinovați de asemenea acte trebuie să simtă mânia îndreptățită a poporului.

14. Fiecare comunist are ipalta îndatorire de a milita pentru întărirea unității moral-politice a poporului, pentru cimentarea prieteniei frățesti dintre toți oamenii muncii – români, maghiari, germani și de alte naționalități – de a lupta împotriva oricăror manifestări de naționalism și sovinișm, de a acționa în strânsă unitate pentru propășirea patriei comune, Republica Socialistă România.

15. Comunistii, toți oamenii muncii sunt obligați să cunoască, să popularizeze și să respecte cu cea mai mare strictețe legile țării, să acționeze în spiritul legalității socialiste, să ia poziție hotărâtă față de orice încercare de nesocotire sau încălcare a legilor Republicii Socialiste România.

SINTEZA AGERPRES: POZIȚII EXPRESATE ÎN UNELE ȚĂRI SOCIALISTE

URSS – Socialismul – orânduirea dreptății și echității sociale

(Urmare din pag. 1)

Noi vedem socialismul ca o orânduire a adevăratei puteri a poporului, în cadrul căreia pentru toți oamenii muncii se asigură deplina posibilitate pentru exprimarea nevoilor și intereselor lor, participarea la conducerea proceselor sociale, se înalță în înfrângerea omului de putere. Aceasta este o societate a autoconducerii socialiste a poporului...

Noi vedem socialismul ca o orânduire a adevăratei egalități a tuturor națiunilor și naționalităților.

În sfârșit, noi vedem socialismul ca o orânduire care prin natura și interesele sale este organic legată de năzuința spre pace, spre întărirea colaborării și cooperării cu țările socialiste frățesti, stabilirea de relații normale, civilizate între toate popoarele și statele pe baza principiilor democratice ale egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, recunoașterii dreptului suveran al popoarelor de a-și hotărî singure soarta” (M. Gorbaciov, Raport prezentat la cea de-a 19-a Conferință unională a PCUS, iunie 1988, Agenția TASS).

Legități generale ale socialismului

„Orânduirea socialistă are pretutindeni trăsături comune; în primul rând – puterea oamenilor muncii, proprietatea obștească, inexistența exploatații. Dar trăsăturile comune nu exclud diversitatea. Forța socialismului constă în diversitate, în bogăția experienței internaționale” (M. Gorbaciov, Cuvântarea rostită în Adunarea RSFI, martie 1988, Agenția TASS).

Viabilitatea învățurii marxist-leniniste

„Suntem convinși de viabilitatea învățurii marxist-leniniste, care a argumentat în mod științific posibilitatea construirii unei societăți a echității sociale, a unei civilizații de oameni liberi și egali în drepturi. Tocmai după aceasta ne conducem în

restructurarea revoluționară” (M. Gorbaciov, raport la cea de-a 19-a Conferință unională a PCUS, iunie 1988, Agenția TASS).

Legătura indestructibilă dintre progresul mondial și socialism ca forță internațională.

„Suntem departe de a considera că toate schimbările progresiste care au loc în lume se datorează numai socialismului. Dar felul în care sunt ridicate cele mai importante probleme pentru omenire și în care se desfășoară căutarea soluțiilor acestora confirmă legătura indestructibilă dintre progresul mondial și socialism ca forță internațională” (M. Gorbaciov, Raport la Ședința Solemnă consacrată celei de-a 70-a aniversări a marii Revoluții Socialiste din Octombrie, noiembrie 1987, Agenția TASS).

„Nu trebuie să fi profet ca să afirmi: în secolul al XXI-lea, socialismul va intra înnoit, nu sub înfățișarea lui de astăzi. El nu va fi scutit de probleme, dar, punând întregul său potențial material și spiritual în serviciul omului, desprinzând toate concluziile din experiența sa atât de diversă, își va dezvălui forța propriei naturi sale, va deveni un factor constructiv al progresului general” (M. Gorbaciov, Cuvântarea rostită la întâlnirea cu oamenii muncii din Kiev, februarie 1989, Agenția TASS).

Nu există un model unic de socialism

PCUS trebuie să-și asume în mod autocritic răspunderea pentru aprecierile anterioare privind modelul unic de socialism.

„Absența îndelungată a climatului necesar schimbului deschis și creator de păreri între partidele comuniste din alte țări, întregii mișcări muncitorești... PCUS trebuie să-și asume în mod autocritic răspunderea pentru faptul că toate aprecierile au fost făcute de pe pozițiile „modelului unic”, iar orice nouă căutare era considerată „revizionism” și „abatere de la principii” (M. Gor-

baciov, Cuvânt rostit cu prilejul întâlnirii cu secretarul general al PC Francez, septembrie 1989, Agenția TASS).

„În trecut consideram că nu există decât un model de comunism. Realitatea demonstrează că lucrurile nu stau tocmai așa. Am analizat această problemă în ultimii câțiva ani. Nu am renunțat la marxism-leninism, dar încercăm să-l aplicăm concret la viața noastră, potrivit condițiilor reale ale țării noastre” (M. Gorbaciov, Declarație făcută cu prilejul vizitei întreprinse în China, mai 1989, Agențiile China Nouă și TASS);

Legitățile socialismului aplicate la condițiile fiecărei țări

„Nimeni nu deține monopolul asupra adevărului în ultimă instanță, nimeni nu poate impune propriul model... Avem o moștenire comună, lăsată de dascălii noștri – clasicii marxism-leninismului: socialismul științific. Dar fiecare partid transpune în viața aceste principii ținând seama de particularitățile țării sale, de situația internațională și de angajamentele asumate în fața propriilor popoare” (M. Gorbaciov, Cuvânt rostit cu prilejul vizitei întreprinse în RSF Iugoslavia, martie 1988, Agenția TASS).

Socialismul se îmbogățește prin diversitatea formelor edificării sale

„Pentru lumea socialismului... în prezent este caracteristică diversitatea crescândă a formelor de organizare a producției, structurilor sociale și instituțiilor politice...”

Sunt de domeniul trecutului încercările de unificare și șablonare în problemele dezvoltării sociale, pe de o parte – copierea, iar pe de alta – impunerea unor modele obligatorii. Se extinde diapazonul posibilităților creatoare, însăși incomparabil mai bogat” (M. Gorbaciov, Cuvântarea la Adunarea festivă de la Berlin, octombrie 1989, Agenția TASS).

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR – Secția Relații Externe, dos. nr. 22/1989

DIN CULISELE GAZETĂRII (9)

Păcătoasele amantlâcuri (1)

Soața unuia dintre membrii organizației ai redacției, și într-o vreme chiar secretarul promoției de bază PCR, tocmai aflase de ștăngăria extramaritală a prietelui consort al familiei. Intrucât Dulcinea care-l ispășise pe păcătos era o colegă de redacție, titulara certificatului de căsătorie nu a pregetat să reclame cazul atât pe cale administrativă, cât și politică. Stilul „lăcrimății” a evoluat de la mâinile în solduri la cel al poalelor în cap, așa că tot târgul era la curent cu tărăsenia. Ceva-veva răbufnise și înainte, însă la nivelul șoptit, care respecta principiul nu știe bărbatul – în cazul nădrturii bărbata – ce știe tot ștutse. Protagonștii lor i de la cam luase Aghiuță mințile. Ajunseseră chiar să plece în deplasări împreună, iar o echipă de filmare era pe atunci constituită din cinci oameni. Nu chiar toți aveau lacăt la gură. Și așa, de la unul la altul, vestea a ajuns taman unde nu trebuia. Nu s-au aflat în târg argumentele șefilor administrativi și de partid care l-au readus pe infidel pe calea cea bună. Cert este că intervenția „forurilor” a stins conflictul, ca aduțerul s-a întors în cușca conjugală. În același perimetru s-a mai întâmplat o asemenea dandana, numai că implicatului a fost mult mai dibaci și târgul nu a mai aflat detalii succulente afaceri. Cuvântul succulent nu a fost folosit întâmplător în acest context, intrucât focoasa parteneră era partizana unor procedee sexuale mai emancipate, mult plăcute franțuzilor, ca să-n-o mai dăm după căreș... „A plăcut țărânelui”, a fost comentariul celui care aflase detaliile direct de la sursă și care a împriștiat vestea, unui cerc de intimi. Pare-se că plăcerea a fost substanțială, intrucât pașii pe dimafara potecii conjugale au continuat și în stilul clasic, din moment ce, așa cum bănuiau câțiva geloși pe succesul poznașului Don Juan, rezultatul unuia dintre ei a fost, zice-se, plantarea unei puici de cuc într-o scorbura apropiată de locul de muncă. (...) Mai umbra bubul prin instituție, de această dată în surdina, căci eroii zvonului cu pricina erau persoane importante, ca acestea pușeseră mână de la mână și închiarăseră, undeva în Floreasca, un mic cubșor de nebulii dedicat exclusiv amoriului clandestin. Fiind oameni serioși și familști de frunte, nu era tocmai indicat ca anumite preocupări să ajungă în gura târgului. De regulă, amozele erau recrutate de la locul de muncă. Șierau destule familiste mai rele de muncă, soții plicșite de monotonia relațiilor conjugale sau, pur și simplu, nemulțumite de prestații legitimize, ca să nu ne mai gândim la atracția lucrului în interzis, gata să răspundă la cel dintâi cântec de sirena. Se pare că vreo două dintre aceste vioașe con-

soarte au ținut morțiș să se laude cu cuceririle lor, așa că taina presupusă unor asemenea activități a răsuflat. Dar fără urmări neplăcute pentru cei trei chiriși din Floreasca, apărați atât de lipsa de dovezi, cât și de importanța funcțiilor lor administrative, care le ofereau posibilitatea de a le face necazuri cărtitorilor. Nu-i așa că tăcerea-i de aur?

O fostă față națională, căci fusese o prezentă activă pe micul ecran, se retrăsese în Radio, pe motive destul de neclare. Pare-se că supărarea nu mai știu care mărime a zilei, drept care o retragere strategică din văzul lumii i-a părut cea mai potrivită cale de a se feri de periculoase repercușii. Întâmplarea l-a speriat atât de tare, încât a preferat o activitate de culise, să-i ziceam, adică una care să-l scoată definitiv din vizorul celui rău. Păcat, căci profesional vorbind, era un meseriaș de primă mână. Caracterul său era însă lamentabil. (...) Se considera un irezistibil făt-Frumos, apreciere împărtășită de destule reprezentante ale sexului slab, de regulă din compartimentul tehnic al Radiodifuziunii, și nu numai. La un moment dat se încurcase cu o noștmă crainică. Cum-necum, povestea a devenit publică, nici unul dintre cei doi neostinindu-se prea mult s-o facă mai discretă. Partidul vigilent a intervenit, având o poziție dură față de adulterii. Cocoșul s-a speriat rău de tot. Se văita în stânga și-n dreapta că o să-și piardă pâinea și că o să-i moară fetița de foame. Ce să-i faci, dacă n-a avut norocul unui tată ca al lui nea Gică... Sperietura l-a făcut să-și piardă și ultima brumă de decență și cavalerism, blamând-o pentru întreaga tărăsenie pe fosta parteneră de voluptăți, ajungând cu mizeriile până acolo, încât s-o porcăiască în fel și chip, în speranța că generosul partid îi va lua în considerație pocăința și-l va ierta. Până la urmă, promișând solemn că s-a cumințit definitiv, a scăpat numai cu o sancțiune de partid. Dar cum năruval din fire n-are lecuire, promisiunea a ținut ce a ținut, până când hormonii au împins în brațele unui mult mai pupuc operator de cabină. Pentru o vreme nu prea îndelungată, deoarece aceasta, profitând de o excursie în străinătate, a evadat în Vestul sălbatic, lăsându-l pe recidivist disponibil altor brate. De această dată, ale disperării, pentru că omul se ambalase rău de tot. Ca să nu mai vorbim de orgoliul încercat greu de tot. Cum adică, s-a găsit cineva să-l părăsească tocmai pe el, cel mai cel dintre cei mai cei? Cam acesta pare-se să fi fost și finalul carierei sale de amant, abandonarea sa de nerecunoșcătoare creatură reușind ceea ce nici măcar iubitul partid nu reușise.

Valentin Verzeanu

(Urmare din pag. 1)

În noua structură, tot prin decret prezidențial, a fost numit și Gheorghe Stoica, ministru secretar de stat, în funcția de șef al Departamentului Aprovizionării Tehnico-Materiale. Caruselul schimbărilor l-a afectat și pe Ion Stoian, fostul secretar al CC, care a preluat, la rândul-i, portofoliul Externelor.

„Rebranduire” la „Încălțămintea”

300 de modele noi de încălțăminte au fost prezentate la „Concursul de creație toamnă-iarnă ’89”. Printre expozanți s-a aflat și Cooperativa Încălțăminte, (fosta „Încălțăminte manuală”). Întreprinderea își schimbă recent denumirea, considerată perimată de membrii conducerii. Un adevărat proces de „rebranduire”, cum s-ar zice astăzi. În 1989, munceau acolo 1.500 de lucrători. La sediul din Calea Rahovei nr. 301-305, existau patru ateliere, dintre care trei prestări servicii și unul pentru export. În București existau în total 50 de unități specializate în reparații de pantofi și patru magazine pentru desfacerea mărfurilor. Pe lângă pantofii, sandale și papuci, întreprinderea producea și garnituri, tambure, volture, la comandă, pentru IREMAOS, Electronica, Electromagnetica, Electroaparataj, Electrocontact Botoșani, Antibiotice Iași. La ultimul concurs de creație, „Încălțăminte” a lansat și ultimele modele de ghete imblănbite cu talpa poliuretanică și bocanci imblănbii cu talpă din microporos. Pentru sezonul rece aveau mare

JURNALUL ZILEI

căutare papuci de casă realizați din buclini și cu talpă subțire din PVC. La sediul central se confecționau și articole de mică marochinărie (poșete, tocuri pentru ochelari, port-chei).

„Diminețile muntelui” și tinerii scrâtori

La Borșa (jud. Maramureș), sub supravegherea Consiliului Județean al Organizației Pionierilor, Inspectoratul școlar județean și a Casei pionierilor și șoimilor patriei, s-a desfășurat concursul interjudețean de creație literară „Cântăm copilăria fericită”. În cursa câștigării trofeului „Diminețile muntelui” s-au înscris 17 cenecluri. Juriul, format din oameni de literă și redactori ai revistelor de cultură, a fost condus de Ion Pop, critic, poet, profesor la facultatea de Filologie din Cluj Napoca. Pe lângă sezoarele literare, la Borșa au avut loc un spectacol de balet (susținut de formația de dansuri de la CPSR Borșa, condus de profesoara Magda Szabo), o proiecție de diason (prof. Felix Săteanu), concertul grupu-

lui folk „Glas de clopoțel” și un montaj literar-artistic (prof. Gh. Popilean). Marele trofeu a fost decernat ceneclului „Tinerete fără bătrânețe” (CPSR Piatra Neamț). Au mai obținut premii: Adriana Furtună (marele premiu individual), Andreea Dora Matș (premiul II), Roxana Cârștin (premiul III), Alina Pavel (premiul III). Pentru proză s-au acordat distincții separate. Și revistele literare Astra, Tribuna, Steaua, Cutezătorii au premiat participarea tinerilor artiști.

Bush, dolarii și datoria externă

Într-un articol analiză, ziaristul Ștefan Zaides, de la Informația Bucureștilor, aborda ultimele declarații ale președintelui George Bush, despre economia internațională. Enunțând părerea liderului american, gazetarul evidențiază politica „justă” a partidului și statutul în privința plății datoriei externe, „în forul anual comun al Fondului Monetar Internațional și Băncii

Mondiale, președintele Bush a rostit o cuvântare în care se evocă «spectaculoasa schimbare din ultimii câțiva ani» ce ar fi survenit – citează buletinul de știri al Casei Albe – «în dezbaterile cu privire la modalitățile de realizare a unei creșteri și dezvoltări sustinute!». Sigur, nu s-a uitat, în context, să se ridice osanale faptului că unele țări «renunță la controlul de stat al economiilor lor, deschizând larg porțile inițiativelor particulare». Că realitatea este alta, că respectivele popoare continuă să poarte imensa povară a datoriei externe, că toată viața li se scurge în afara granițelor, sub formă de dolari, în punga «marilor investitori de capital», că economia acestor state rămâne mai departe la cheremul marului capital transnațional – ce importanță are?”

„Mâini îndemănatice”

Aveau și comisile de femei, din cadrul Consiliului Național al Femeilor, intercreierile lor socialiste. De pildă, comisile din municipiul Craiova au obținuseră rezultate «meritorii», după cum scrie presa vremii. În anul 1989, oltencele din Craiovița Nouă au colectat și predat 2.000 kg de fier vechi, 500 kg de maculatură și 300 kg de spărturi de sticlă. Femeile din cercul „Mâini îndemănatice”, confecționaseră 22 de articole de confecție pentru copii. Dibace mânăutoare de andrele, specialiste în două pe față, trei pe dos, fuseseră gospodinele Comisilor nr. 26 și 45. Maria Popa, Nicolita Dimitriu, Tatiana Cîrneanu, Lucia Iana, Maria Marina erau câteva dintre „frunțase”.

Florin MIHAI

ÎN LUMEA LUPTELOR

În 1989, echipa de lupte AS Constructorul Hunedoara a ocupat locul al patrulea în țară, din 28 de echipe
FOTO: Arhiva personală Emil Nicoară

(Urmare din pag. 1)

În sportul individual, fără marea masă nu există sportivi foarte buni. De asemenea, dacă n-ai tradiție, nu ai această legătură, nu poți face marea performanță. Pentru că aveam baza de selecție, n-am avut rupturi majore. Plus că un sportiv are nevoie de cel puțin patru ani ca să aibă performanță națională și de șapte-opt ca să ajungă la Olimpiadă. Am muncit 10 ani până am scos un vicecampion european, pe Sorin Moisache, în 1989. Tot în acel an am luat locul al patrulea în țară, din 28 de echipe, iar acest lucru spune multe.

Luptătorii, salariați la ICSH

Asociația Sportivă Constructorul era club al UGSR, dar mai primea bani și sprijin și de la ICSH, „UGSR-ul avea forță financiară. Asociația noastră avea multe secții, printre care caiaic, lupte, box, handbal, tenis de câmp etc. UGSR dădea banii. Se stabilesa un buget în fiecare toamnă pentru anul următor. Ne dădeau câți bani voia. Am învățat să-i cerem. La început, nu înțelegeam ce se întâmplă și de ce primeam mai puțin decât alții. Și atunci mergea ploconul, ca și acum. La mare căutare era măr-carea, dar și pâlnica. Așa că ne duceam la munte sau, prin alții, rezolvam de câte un vițel. Căram carnea în sacoași, cu trenul. Ne ajutau persoane, care cunoșteau alte persoane. Habar n-am dacă ajungeau la cine trebuie. Uneori, ni se mai spunea că am dus o palincă bună și așa știam că au ajuns unde trebuie. Credeți că acum e altfel? Doar că de data aceasta totul se măsoară în euro. Pe de altă parte, cluburile primeau bani cât să trăiască. Bugetul era susținut, cu rezultate, cu grupe. Presiunea era pe conducătorii noștri, pentru că trebuiau să facă o gramadă de artificii ca să asigure sistemul competițional. Uneori mai dădea și ICSH-ul „ani”, rememorează antrenorul. În același

timp, sportivii erau angajați de întreprinderi: „Ei erau salariați ai ICSH. Câștigau ca un muncitor, între 1.600 și 2.100 de lei. Mai primeau și 400 de lei indemnizație de efort. Cu mâncarea rezolvam la cantină să primească mai puțină grăsimi în farfurii decât cei care mâncau în același loc. Mâncam o dată pe zi sau de două ori, în funcție de perioada competițională. Nu aveam mari posibilități, dar toți sportivii reprezentativi au primit de la întreprindere o garsonieră sau un apartament. Pe o scară întregă stăteau doar luptătorii. Se rezuma la atât. Sigur, acum ca sportiv cu performanțe primești premii, dar care nu știu dacă îți ajung să îți iei o casă. Bine, acum sunt alte posibilități de exprimare. Atunci totul era gri. Aveam momente mici de fericire, dar pentru noi însemnau foarte mult, altceva nu știam. Oamenii erau mândri de noi. Imi amintesc cu mare plăcere că de Ziua Constructorului făceam demonstrații și veneau angajații de la ICSH și puneau mâna pe sportivi și spunea: „Vezi, băiatul acesta e la mine în echipă. E al meu!». Era loc pentru toată lumea! Nu regret acele vremuri, dar nici nu putem să le uităm!”, continuă Emil Nicoară.

„Răspundem pentru ei!“

Antrenorii erau parte din familia sportivilor. De aceea, de multe ori deciziile se luau împreună: „Nu îi lăsam să nu termine cel puțin liceul. Eram împreună aproape tot anul, având în jur de 20-25 de competiții pe sezon, ceea ce nu era rău, pentru că sportivii erau îninuți în permanență în activitate. Iarna mergeam în cantonamente la munte, iar vara la mare. Luptătorii erau prieteni, concurența era sportivă și doar pe saltea. După aceea, redevenau prieteni și mergeau împreună la un CICO. Evadarea lor era la munte, atunci când nu aveam competiții. Plecau de vinerea. Retezatul îl băteau il lung și în lat. Eram o familie”, con-

tinuă Emil Nicoară. Chiar dacă au ieșit și în străinătate, sportivii de la Hunedoara nu au fost tentați să rămână. Antrenorul lor povestește că a fost de multe ori chemat la Securitate, împreună cu președintele Secției de Lupte să dea declarații că băieții se vor întoarce acasă: „Mergeam și dădeam cu subsemnatul împreună cu Victor Bucelet. Rădeam de față cu colonelul Brădeanu, care ne lua declarațiile. Bucelet imi spunea: «Bă, Nicoară, dacă rămân băieții și ne leagă așa, ce ne facem?». Eu îi răspundeam: «Dumneata fumezi, să îți faci rost de țigări, că ai relații! Eu n-am!». De la noi n-a rămas nici un sportiv, dar din alte locuri din țară da! Eu nu am fost plecat niciodată pe vremea aceea. Primeam doar câte o bătaie pe umăr: «Bravo, puitle, așa, muncește!». Cam atât! Mai era și gargara de la ziar când obțineam rezultate, care erau scoase prin grija Partidului. Cu toate acestea, n-am simțit niciodată presiune din partea cuiva. Mai venea la sală unul care făcea karate, sport care nu era agreat la vremea respectivă. De aceea, i-am și spus aceluia că altceva nu mai vine să se antreneze cu el acolo. Pe parcurs a devenit prieten cu noi, la început nu imi prea plăcea. Noi am continuat să muncim. A venit Revoluția. Nu s-a dărâmat o lume, doar s-a schimbat. Ce-i drept, atunci era mai ușor cu finanțarea sportului. Astăzi au mai rămas doar cluburile sportive școlare și cele municipale”.

Emil Nicoară este astăzi tot antrenor, dar la Clubul Sportiv Școlar Hunedoara, unde sunt legitimați în jur de 70 de copii. Cu aceștia a reușit doar în 2009 să câștige în jur de 30 de medalii la diverse competiții. Fostii săi elevi sunt împrăștiați în toată lumea. Primește telefoane de la ei și îi așteaptă să vină la Hunedoara să vadă că luptele merg mai departe. Cu bani mai puțini și cu același efort!

Monalise HIHN

CEAUȘESCU, VEDEȚĂ TV

Educație patriotică, prin emisiunea „Mândria de a fi cetățean al României Socialiste“

Miercuri
19:00 Deschiderea programului (5')
19:05 Invitați în studiourile Radioteleviziunii (30')
Emisiune muzical-coregrafică cu participarea formațiilor Radioteleviziunii, a formațiilor, interpretelor și dirijorilor afirmați în Festivalul Național „Cântarea României”, în festivaluri și concursuri internaționale.
19:35 Temeinica pregătire pentru muncă și viață (de două ori pe lună, 15')
Documentare și reportaje consacrate activității de pregătire politico-profesională a tinerii generații, venind în sprijinul perfecționării, reciclării și policalificării.
In alternanță cu:
— orientare școlară și profesională. Îndatorirea tineretului de a-și însuși cele mai înalte cunoștințe revoluționare (o dată pe lună, 15').
Emisiune de prezentare a diferitelor domenii de activitate, de orientare a tinerilor spre meseriile de minerii, petroliști, constructori, siderurgiști, agricultori și zootehniști. Vor fi evidențiate preocupările pentru formarea unui tineret cu înalte cunoștințe revoluționare, pentru întregirea rapidă a tinerilor absolvenți în circuitul producției, al policalificării.
— Cu spirii revoluționari, cu responsabilitate pentru viitorul patriei (o dată pe lună, 15')
Ciclu de reportaje, documentare, dezbateri realizate în mari colecții de tineri de pe noile platforme industriale ale țării și pe șantierelor naționale ale tineretului, care va contribui la dezvoltarea conștiinței socialiste și întărirea spiritului revoluționar pentru formarea omului nou, înaintat, la sâdrirea în conștiința tineretului a sentimentelor de dragoste și atașament față de socialism, față de partid, față de popor, a mândriei de a fi cetățean al României de azi.
19:50 Micul ecran pentru cei mici (10')
20:00 Telegenul (25')
20:25 Priorități în economie (20')
Emisiune de politică economică, cuprinzând dezbateri și documentare consacrate programelor prioritare ce se derulează în acest cinciinal, în lumina hotărârilor adoptate de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale partidului, a orientărilor și sarcinilor cuprinse în expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secre-

tarul general al partidului.
Prezentând, în același timp, inițiative și realizări ale unităților etalon din diverse ramuri în înfăptuirea programelor prioritare, emisiunea va milita pentru generalizarea experienței înaintate.
20:45 Cei mai buni continuă
Emisiune-concurs de educație politică și cultural-științifică pentru tineret (o dată pe lună, 45')
Emisiunea va fi realizată în colaborare cu Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie.
În spiritul tezelor, orientărilor și sarcinilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, de tovarășa Elena Ceaușescu, președintele Consiliului Național al Științei și Învățământului, concursul va contribui la însușirea de către tineri a cunoștințelor politice și științifice, a căror date reprezentative din istoria patriei și a descoperirilor științifice românești, precum și a marilor realizări economico-sociale obținute în anii construcției socialiste și mai cu seamă în cei care au trecut de la Congresul al IX-lea al PCR.
In alternanță cu:
— Citorii ale Epocii de aur (de două ori pe lună, 15')
Emisiune de prezentare a marilor citorii ale Epocii Nicolae Ceaușescu, de cultivare a mândriei patriotice, a dragostei și recunoștinței față de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu pentru tot ce au făcut în scopul continuării prosperității a patriei
— Știința pentru toți (de două ori pe lună, 30')
Răspundem întrebărilor dumneavoastră.
Emisiunea are ca obiectiv să contribuie la lărgirea orizontului general de cunoaștere al publicului telespectator, la înarmarea cu cele mai noi cuceriri ale revoluției tehnico-științifice actuale și se realizează pe baza întrebărilor puse de public, la care răspund oameni de știință, reprezentanți ai diferitelor sectoare ale cercetării științifice și învățământului din țara noastră și este ilustrată cu imagini documentare sugestive

pentru tematica abordată.
Emisiunea se difuzează sub formă de serial, o temă fiind tratată în mai multe emisiuni.
— Mândria de a fi cetățean al României socialiste (o dată pe lună, 15')
Emisiune consacrată educației patriotice, mândriei față de cuceririle revoluționare, cultivării răspunderii și hotărârii oamenilor muncii de a contribui la dezvoltarea continuă a patriei, la întărirea independenței și suveranității sale;
— Localitățile țării în strategia dezvoltării economico-sociale (o dată pe lună, 15')
Emisiune cuprinzând documentare și reportaje privind înfăptuirea programelor de organizare și modernizare a orașelor și comunelor. Se va sublinia faptul că, în spiritul indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, acest proces se desfășoară pe baze științifice și de largă perspectivă, asigurând amplasarea judicioasă în teritoriu a obiectivelor economice destinate valorificării resurselor materiale și umane existente, construirea de locuințe moderne, centre de cultură și creație „Cântarea României”, unități de învățământ de 12 ani, de ocrotire a sănătății și alte obiective social-edilitare, creându-se astfel premisele pentru o tot mai mare apropiere a condițiilor de viață și de muncă, de civilizație și cultură de la sate față de cele de la orașe, pentru creșterea generală a nivelului de trai al poporului
— Tribuna experienței înaintate (o dată pe lună, 15')
Emisiune dedicată prezentării experienței înaintate a organizațiilor de partid, a sindicatelor, a organizațiilor de femei, a organizațiilor democrației și unității socialiste, a consiliilor populare în educarea și mobilizarea maselor pentru realizarea sarcinilor economico-sociale, a autoaprovizionării și autoconducerii, a obligațiilor cetățenești.
21:30 Te cântăm, iubită țară! (20')
Muzică ușoară tematică în interpretarea unor formații și soliști laureați ai festivalului Național „Cântarea României”
21:50 Telegenul (10')
22:00 Închiderea programului
Arhivele Naționale, Fond CC al PCR – Secția Propagandă și Agitație, dos. nr. 65/1989

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Întâlnirea dintre Iuga și Eliza Scaletschi, „obstrucționată“ de ofițeri

320995
04.11.1989
17/24
U.M. 0800/112
„Iorgu”
În cursul serii în casă se aud discutând „Iorgu” și „Nuți” pe teme familiale-gospodărești.
După ora 19:00, „Iorgu” ascultă emisiunea postului de radio E.L., iar în continuare soții revin la problemele familiale.
Se discută în special despre educația fetelor. „Iorgu” este nemulțumit de faptul că acestea nu sunt realizate și nu au un anturaj prea bun.
Nu este de acord ca acestea să primească bărbați în casă și consideră că modul lor de comportare atestă lipsa lor de demnitate.
În general, Nuți este de acord cu părerea lui „Iorgu”.
Pe la ora 20:40 „Iorgu” are o convorbire telefonică, după care spune soției sale: „Este telefonul, ori al meu, ori al ei pe întrerupt. Porcii! Atăta așteptai eu. Eu am sunat deja... Așa că...” Discuția continuă, dar pentru câteva minute nu este inteligibilă, apoi se aude din nou „Iorgu”, care afirmă: „Ea este cunoscută, domnule. Din '85 se bate cu ei... Emoționantele scrisori scrise de mama lui (...) Asta avea un dinte care nu va dispărea niciodată. Nu trebuie emoționată... Doar trei cuvinte... Mama ta într-adevăr. Alții găsesc de cuviință că trebuie să-i bruschezi... Mă duc eu în (...) A, păi, dacă ea este clienta poliției, nu prea va vad eu să vă întâlniți. Ne vom întâlni totuși, dacă nu ne întâlnim, poate iese un mic tâmbălu! Dacă n-ajunge scrisoarea, nu-mi confirmă femeia c-a primit-o, o să fac tot posibilul, tot ce-mi stă în putință să i-o difuzez altfel...”

Acum or să facă spume ăștia când or vedea că nu lucrez la Electronica”.
Hm, și bietul comandant trebuie să vină iar după tine să te întrebe: „Domnule, unde lucrezi, domnule?” (Răde).
N: Nu lucrez, are vreo importanță? Dumneavoastră transmiteți că eu lucrez.
I: Păi pot să aflu unde lucrez, au cum”.
În continuare, Nuți relatează lui „I” că a fost întrebat de Neti unde este acesta și i-a răspuns că este la serviciu, i-a mai spus că este îngrijorată de faptul că s-a făcut noaptea și „I” încă n-a venit.
Apoi, pentru o perioadă, se aud soții cu preocupări gospodărești.
Cei doi schimbă rar cuvinte în legătură cu noul loc de muncă al lui „Iorgu”, în special cum să se ducă îmbrăcat și cum să se protejeze de curent.
Pe la ora 22:40 în casă se face liniște.
4.11.1989
Red. Cpt. G.I.
Notă: Unde s-a angajat?

321280
04.11.1989
22/25
U.M. 0800/112
„Iorgu II”
Ora 17:46, chemată
Coli este întrebată de un cet. ce știe de Nelu și ea îi spune că-i la „Modern”.
Cet. spune că nu se duce acolo și Coli îi zice s-o aștepte și pe ea să merg împreună.
Ora 18:19, chemată
O cetățeană Leti o întreabă pe Nuți ce face și aceasta îi spune că îl așteaptă pe „Iorgu” de la serviciu.
Cetățeană relatează că a primit pachet de

la soacra ei, dar nu era nimic deosebit, îmbrăcăminte pentru Robert.
Ora 18:44, chemat din provincie.
Un cet. o întreabă pe Coli despre „Iorgu” dacă a venit și aceasta spune că a sosit acasă și se odihnește.
Cet. îi spune să-i transmită salutări.
Ora 20:41, chemat din provincie (?)
Cetățeană Scaletschi îi cere la telefon pe „Iorgu”.
Cetățeană S.: Bună seara! Sunt doamna Scaletschi. Am venit atunci la d-voastră și m-a oprit. Nu am putut să vin.
„Iorgu”: Doamnă, ați primit o corespondență de la mine?
S: Nu am primit.
I: Așteptați, că primiți o corespondență. Eu am trimis o recomandată și cu răspuns plătit.
S: Da, domnule, dar să știți că nici n-are să vină că eu am fost oprită de miliție.
I: Ați fost oprită, unde?
S: La stație.
I: La stație?
S: Da.
I: Deci n-ați putut să veniți la mine, ați fost oprită?
S: Da.
La acest punct al discuției convorbirea este întreruptă.
4.11.1990
Red. Lt. m. M.V.
Note:
Tot. Lt. col. Deleanu, cpt. Veljănescu – Atenție la reacțiile viitoare ale obiectivului. Cooperare cu I.I. Constanța. Semnătură indescifrabilă.
Extras din dosarul de urmărire informativă a lui Dumitru Iuga, provenit din arhiva CNSAS

ARTICOLUL ZILEI

Locul ideal

minantă. Uneori, refacem aceste itinerarii indirect, pornind de la datele culese din lecturi, din imagini fotografice sau relatările altora.
O culă de pe Valea Topologului cu Munții Făgăraș întrezăriți în depărtare, într-un timid început de primăvară, cu nori gri și cenușii – poate fi finalul unui drum, început într-un octombrie cu zăpada timpurie, de pe malul Lacului Razelm, dintre zidurile înfricoșător corționate ale cetății genoveze de la Ensada și șerpuind apoi pe lângă râpile de lut

arâmiu, cu care Dobrogea întâmpină Dunărea la Ostrov.
În „Hanul dintre dealuri” (scenariul și regia Cristiana Nicolae), imensa elipsă geografică, punctând avaturile sufletesti ale eroului lui Caragiale din nuvela „Hanul lui Mânjoală” desprins dintre arcadele grațios treflate ale conacului părintesc (casa Bellu din Urlați), spre a poposi sub bolțile apăsător senatoriale senioriale ale reședinței potlovnicului. Traseu care putea fi normal rectiliniu, dacă urșitoarele nu l-ar fi deturnat, în afara timpului și-a spațiului real, pe tărâmul populat de ieie, descântece și eresuri ale Mânjoalacei (...)
Sînuoasă ca desen, posibilă hartă a lumii a nuvelei lui Caragiale pornește de la o singură premisă: specificitatea peisajului și arhitecturii românești.
Cinema, nr. 11/1989

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI

O colecție de literatură românească

10⁹ LEI

In fiecare miercuri, numai cu JURNALUL NAȚIONAL

CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE

www.jurnalul.ro

Cartile se distribuie la chioscuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Calea lor – autodeterminarea în țările Europei de Est

Ce ar face Gorbaciov dacă Ungaria ar decide să iasă din Pactul de la Varșovia?
era întrebarea care „măcina” în ultimele săptămâni presa occidentală FOTO: Arhivele Naționale

(Urmare din pag. 1)

Anul trecut însă, Ceaușescu i-a spus din senin conducătorului Ungariei că România are capacitatea să producă arme nucleare. Prins, pe de o parte, între polonezii și maghiarii care se deconstruiează cu pași repezi și, de cealaltă parte, între românii care se restalinizează, Pactului îi este tot mai greu să își reconcilieze diferențele. Se poate însă și mai rău. Gorbaciov a dat de înțeles că poate tolera multe, atât timp cât în țările din Estul Europei partidele comuniste nu sunt complet scoase de la putere și cât timp echilibrul strategic dintre Est și Vest nu este deranjat. Problema este că socialistii maghiari (alias comunistii) par să fi avut în alegeri rezultate și mai proaste decât cele anticipate; s-ar putea intra-adevăr să ajungă în opoziție. Pe lângă toate acestea, problema neutralității Ungariei nu a ieșit încă la suprafață.

Ceea ce aduce discuția înapoi la Ceaușescu, care se raportează categoric la doctrina Brejnev, și nu la cea Sinatra. „Respectăm poziția Ungariei”, a spus purtătorul de cuvânt al partidului comunist, Nikolai Șislin, într-un interviu pentru televiziunea americană la 29 octombrie, deși a subliniat pe un ton destul de ferm că Ungaria nu a cerut să iasă din Pact. Superiorul lui Șislin, Valentin Falin, șeful Departamentului internațional al partidului, a spus fără menajamente: „Momentan nu se poate pune problema neutralității”.

Dar ce ar face Gorbaciov dacă Ungaria ar decide să iasă din Pactul de la Varșovia? Comunicatul miniștrilor de Externe nu dă nici un răspuns concret. Tratatul pe baza căruia s-a înființat Pactul îi obligă pe semnatarii la „respectarea independenței și suveranității membrilor Pactului” și la „neamestecul în afacerile interne ale statelor membre”.

InfoMina

DIN ARHIVA MINISTERULUI DE EXTERNE

URSS dorea să mențină și să dezvolte „nivelul și volumul” relațiilor cu RP Polonă

O. Brikîn, consilier în MAE al URSS, referindu-se la contactele și stadiul raporturilor sovieto-poloneze, a făcut, în cadrul unei convorbiri, următoarele aprecieri:

1. Recentă vizită efectuată în Polonia (24-25 octombrie 1989) de E. Șevardnadze a fost inițiată (în sensul de a se desfășura la această dată) de partea sovietică. S-a pornit, în principal, de la următoarele considerente:

a. Ultima vizită în Polonia a ministrului de Externe al URSS a fost în februarie 1986. E. Șevardnadze s-a mai aflat, între timp, în Polonia, însă în calitate de membru al diverselor delegații. S-a apreciat că perioada de peste trei ani și jumătate de la ultima vizită este relativ mare.

b. S-a dorit să se realizeze un prim contact cu conducerea poloneză după schimbările mari și profunde care au avut loc în RPP și preluarea conducerii guvernului de către „Solidaritatea”. S-a urmărit să se sublinieze reprezentanților polonezi, la nivel corespunzător, dorința părții sovietice ca în raporturile bilaterale să se mențină tot ceea ce se apreciază bun, de ambele părți, în colaborarea de după război.

c. S-au avut în vedere și declarațiile repetate ale conducerii din Polonia că se vor respecta obligațiile asumate de RPP în Tratatul de la Varșovia, în colaborarea în cadrul CAER, precum și declarațiile făcute, inclusiv de T. Mazowiecki, că se acordă importanță colaborării cu URSS.

d. Totodată, s-a avut în vedere și

necesitatea de a se acționa pentru a preîntâmpina sau cel puțin diminua unele acțiuni care se întreprind în Polonia și care nu servesc colaborării dintre cele două țări. Este vorba, în primul rând, de unele întâlniri care se organizează în Polonia, la care sunt invitați și reprezentanți ai multor cercuri de diverse orientări, aprecierile care apar în legătură cu istoria raporturilor bilaterale, eficiența colaborării economice a URSS, colaborarea în domeniul turismului și în zona de graniță etc.

2. E. Șevardnadze a fost bine primit și a avut convorbiri de conținut atât cu W. Jaruzelski și M. Rakowski, precum și cu T. Mazowiecki și K. Skubiszewski. În cadrul acestora, la insistența părții poloneze, s-a pus accent pe raporturile economice bilaterale. Este evidentă dorința reprezentanților polonezi de a primi cât mai multe asigurări că volumul important de materii prime pe care Polonia îl importă anual din URSS (15 milioane tone țitei, 7,9 miliarde mc. de gaze naturale, 11,5 milioane tone minereu de fier, 6,3 miliarde kWh energie electrică, 105 mii tone bumbac etc) nu va fi diminuat în viitorul cincinal. E. Șevardnadze a subliniat dorința conducerii sovietice de a dezvolta colaborarea economică în toate domeniile de interes, pe baze reciproc avantajoase. De ambele părți s-a exprimat dorința de a se perfecționa mecanismul colaborării (treccarea la un nou mod de decontare a schimburilor comerciale, perfecționarea sistemului

de formare a preturilor la livrările reciproce de mărfuri etc), dar ca noile măsuri să fie aplicate treptat, corespunzător condițiilor ce se vor crea, pentru a preîntâmpina noi dificultăți.

Problemele colaborării economice vor face obiectul convorbirilor și la alte niveluri, până la vizita lui T. Mazowiecki în URSS (23-25 noiembrie a.c.), inclusiv în aceste zile, cu prilejul prezentei la Varșovia a lui N. Sliunkov, membru al Biroului Politic, secretar al CC al PCUS.

3. O parte importantă a convorbirilor la nivel ministrial de Externe a fost afectată de problemele controversate din istoria relațiilor bilaterale.

a. E. Șevardnadze a subliniat ferm că aprecierile care se fac în Polonia, în sensul că URSS nu ar fi transmis Poloniei partea care i se cuvenea acestuia din reparațiile de război (primite de URSS din actualele teritorii ale RFG și RDG), nu contribuie la accelerarea clarificării „petelor albe” din raporturile bilaterale. Șevardnadze a avut o documentație complexă, reliefând că, într-o anumită perioadă, țările occidentale nu au mai transferat Uniunii Sovietice sumele respective și a reamintit înțelegerea tripartită (URSS, Polonia, RDG) din anii '50, referitoare la anularea plății de către RDG a unor sume în contul acestor reparații. K. Skubiszewski a dat un răspuns ambiguu, insistând asupra faptului că declarațiile făcute de ele în această problemă nu au fost preluate corect de către mijloacele de informare în masă din Polonia.

b. K. Skubiszewski a ridicat și problema compensațiilor la care Polonia, a menționat el, are dreptul, ca urmare a jertfelor din perioada stalinismului. Este o problemă grea și, în cazul în care partea poloneză va insista, probabil că URSS se va pronunța pentru o analiză mult mai largă a tuturor datorilor reciproce, luând în calcul toate „facilitățile și ajutoarele” pe care URSS le-a acordat Poloniei în perioada de după război.

4. Pe probleme internaționale, convorbirile miniștrilor de Externe s-au referit în special la ideea „casei Comune Europene”, în care pozițiile celor două țări coincid.

5. În prezent se lucrează intens la pregătirea vizitei lui T. Mazowiecki în URSS. Se va ține seama că este prima vizită oficială a acestuia în URSS. Se are în vedere să fie primit de M. Gorbaciov. Se preconizează ca la încheierea vizitei să se dea publicității un comunicat comun sau o declarație. Se examinează diverse probleme ale colaborării economice, însă nu se știe dacă vor fi finalizate până la vizită.

6. În continuare, a menționat O. Brikîn, partea sovietică dorește să mențină și chiar să dezvolte „nivelul și volumul” relațiilor cu RP Polonă.

Ion Bucur
Document din volumul: 1989 – Principiul domnului.
Prăbușirea regimurilor comuniste europene, Ediție de: Dumitru Preda și Mihai Rețegan, București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p. 273-275

RESTITUIRI

Contractul cu libienii, salvarea Ministerului Industriei Ușoare

Ședința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român

Tov. Vaidescu Nicolae: Vă raportează că la DC, la începutul lunii noi am pornit cu contracte în valoare de 33,5 milioane și am realizat 20 milioane, iar din aceste 20, până azi am mai făcut încă 11 milioane. Ne-au mai rămas 9 milioane de realizat, plus sarcina pe luna noiembrie. Trebuie să găsim soluții să contractăm urgent.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Când?
Tov. Vaidescu Nicolae: Avem un flux mai mic, am făcut numai 11 milioane, dar vom realiza sarcina.

Tov. Nicolae Ceaușescu: După-amiază vreau să analizăm, să văd concret care este situația. Ministerul Industriei Chimice și Petrochimice

Tov. Ion M. Nicolae: Noi avem 16 delegații în străinătate și 6 delegații străine în țară. Printre aceste este și delegația chineză, cu care vom semna contractele în câteva zile. Avem contracte de 1 miliard 183 milioane.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Voi, la fel, sunteți sub realizările de acum un an. Mai aveți contracte în valoare de 230 milioane. De ce nu ați făcut producția?

Tov. Ion M. Nicolae: Nu am reușit să ating în totalitate parametrii la unele instalații pe care le-am pus în funcțiune. Inșă față de anul trecut avem o depășire; este adevărat, o depășire mică.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Se confirmă că chimia lucrează din ce în ce mai prost!

Tov. Ion M. Nicolae: Am pus în funcțiune 40 de instalații și am făcut un mic plus. Ministerul Industriei Ușoare.

Tov. Maria Flucă: Tovarășe secretar general, la CIS am realizat planul, cu o mică depășire 4 și la producție, și la declarații amale, însă la devize convertibile nerealizarea este mare. Din

110 milioane am realizat numai 51,5 milioane.
Tov. Nicolae Ceaușescu: Și ce aveți de gând să faceți?
Tov. Ștefan Andrei: Sarcina este de 650 milioane.
Tov. Maria Flucă: Trebuie să mai contractăm 75 milioane.
Tov. Gheorghe Oprea: Trebuie contractate până la 30 noiembrie.
Tov. Maria Flucă: Avem 11 echipe în afară și 5 delegații străine în țară. Se pare că se dezleagă și problema cu Libia, cu încă 16 milioane. Ieri am primit telegrama.
Tov. Gheorghe Oprea: Industria ușoară mai are de făcut 170 milioane în două luni.
Tov. Nicolae Ceaușescu: Și va ajunge la 650 milioane.
Tov. Maria Flucă: Așa cum ați spus Dumneavoastră.
Tov. Nicolae Ceaușescu: Aveți contracte 576 milioane.
Tov. Maria Flucă: Din care am făcut 481 milioane. Diferența este de 95 milioane.
Tov. Nicolae Ceaușescu: Mai aveți de făcut contracte în valoare de 80 milioane și trebuie să le faceți!

Tov. Gheorghe Oprea: Trebuie să realizăm 85 milioane în fiecare din aceste două luni care au mai rămas din acest an.
Tov. Nicolae Ceaușescu: Aveți contracte și trebuie să faceți totul, obligațiile!

Tov. Elena Ceaușescu: La vămut toate ministerele stau prost.
Tov. Nicolae Ceaușescu: O să discutăm și despre vămut.

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR – Secția Căminării, dos. nr. 62/1989

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

D'ale locatarilor

Consiliul popular al municipiului Cluj-Napoca îl anunță și pe această cale pe Aron Alexandru, care sesiza prin intermediul revistei noastre faptul că apartamentul pe care îl ocupă este deseori inundat de locatarii de la etajul superior, Niculina Sandu, și aceasta s-a obligat să remedieze viciile instalațiilor sanitare din apartamentul pe care îl deține.

Cu o problemă asemănătoare ni s-a adresat și Cristina Cotoșman din Timișoara. Drept răspuns, de la GIGCL Timiș primim următoarele: „Pentru o mai bună furnizare a apei calde și reci la populație, se are în vedere execuția unui nou punct termic cu rezervor propriu și alimentare cu apă din rețeaua magistrală cu apă caldă și rece a blocurilor din zonă”.

În ceea ce privește scrisoarea adresată nouă de Asociația locatarilor din blocul PM20, Strada Prevederii din București, care reclama întârzierea efectuării unor reparații la părțile

comune ale imobilului, ICRAL „Vitan” ne anunță că respectivele reparații au și fost executate la data primirii de noi a răspunsului.

De la Procuratura generală a RSR suntem anunțați că în urma scrisorii primite din partea cititorului nostru Iosif Szekely din Petroșani cele sesizate de acesta au fost examinate și constatându-se că sunt intemeiate, s-a declarat recurs extraordinar, care a fost trimis Tribunalului Suprem pentru judecare.

La scrisoarea adresată nouă de Vasile Gheorghe din comuna Reviga, județul Ialomița, om al muncii la ARMCT București, care ne solicita sprijin pentru repartizarea unei locuințe din fondul locativ de stat, Consiliul Popular al Sectorului 5 răspunde: „In conformitate cu prevederile Legii 5/1973, neavând domiciliul stabil în București, nu puteți beneficia de închirierea unei locuințe din fondul de stat în acest oraș”.

Blocurile 20 bis și 18 b-e din Strada Vatra Dornei din București, Sector 4, încadrează un teren destinat spațiului verde – ne scrie Cornelia Androvici. Numai că respectivul spațiu a ajuns teren de fotbal. Zilnic, aici dispută meciuri cei între 3 și 40 de ani. Rezultatul? Gălăgie, praf, mizerie, geamuri sparte, amenințări. După repetate intervenții, asociația de locatari a blocului 20 bis primește de la ADP Sector 4 o adresă în care se spune: „S-a dispus compartimentului Spații verzi să procedeze la plantarea terenului reclamat, cu arbori, arbuști și la gazonarea lui în primăvara anului 1989”. În loc de arbori și arbuști, însă, locatarii exasperați de neastăpărare s-au trezit cu „exprimarea nedumeririi că am primit un asemenea răspuns pe care dăștii (ADP Sector 4) nu îl vor onora”. Și s-au ținut de cuvânt!

R. Manolescu
Flacăra, nr. 44/1989

anunțuri

VÂNZĂRI
Vând apartament (predau contract) 3 camere decomandate, cu îmbunătățiri, etaj 6, Nicolae Titulescu, schimb chirie stat două camere

Vând apartament 3 camere, achitat 90%, prin schimb cu apartament două camere chirie

Vând Dacia 1310, culoarea roșie, an fabricație 1984, km. 37 000
Pui Dog german, pui Dalmațian-Pointer
Radiocasetofon stereo, audiocasete, haină piele 46 damă
Galerii, pat alamă, fotolii, mochetă, mese, perdele, geamuri balcon, televizor, îmbrăcăminte 52, costum piele 42, aragaz, skibob

SCHIMBURI DE LOCUINȚE
Schimb garsonieră Drumul Taberei, pentru două camere Drumul Taberei
Schimb două garsoniere, pentru două camere Drumul Taberei
Schimb două camere conf I, semi-decomandate, Olteniței, cu similar (eventual garsonieră conf I) în zonele Socului, Delfinului, Titan, Iancului, Mihai Bravu, Muncii, Pantelimon

vremea

În țară, vremea a fost răcoasă, mai ales în regiunile nordice. Cerul a fost variabil, mai mult noros în jumătatea de nord a țării, unde, pe locuri, au căzut precipitații sub formă de ploaie. La altitudini de peste 1.500 de metri s-au semnalat intensificări sub formă de ninsoare și burniță. Vântul a bătat moderat, cu unele intensificări la munte, unde s-au înregistrat viteze de până la 75 km/h. Temperaturile maxime s-au situat între 11 și 15 grade Celsius, iar minimele au coborât până la valoarea de 0 grade Celsius. La București, vremea a fost rece. S-au înregistrat condiții de ploaie. Vântul a suflat moderat.

SALUTĂRI DIN... IAȘI!

Ilustrată editată de Poșta Română

Tehnice

ORIZONTAL: 1) Mineral negricios, cu luciu metallic. 2) Element chimic alcalin – Fără asemănare. 3) Unește brațul cu trunchiul – Indică. 4) Taină. 5) Nelipsită la războiul de țesut – Grup. 6) Se ocupă cu studiul științelor naturii. 7) În liță – Încăpere – Bluze rustice. 8) Corp geometric – Între struguri și vin. 9) Stradă... scurtă – Afirmație – Talu. 10) Plantă cu flori galbene (pl.) – Câmp semănat.

VERTICAL: 1) Metal ușor, de culoare argintie. 2) Restrâns – Sere! 3) Adăugat – Centrală de Transporturi Auto (siglă). 4) Unitate de alimentație publică – Părțile laterale ale ușii. 5) Aur (simb.) – Panou pentru proiectii. 6) Zonă geografică – Începe dealul! 7) Tare – Compoziție de cupru și aluminiu. 8) Cu altitudine (pl.). 9) Element de unire – A lua parte. 10) Schimbă acele – Metal cu densitate mare.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Informația Bucureștilui, 1989

amintiri

O emblemă cunoscută și recunoscută

• ospitalitate
• confort
• servicii ireproșabile
• rafinament culinar
• aer climatizat

Vă așteptăm:
• restaurantul și grădina de vară
• braseria
• două baruri de zi
• barul de noapte
• saloane de recepție și conferințe
• saloane de coafură, cosmetică, frizerie

HOTEL ATHENEË PALACE
BUCUREȘTI
STR. BUCUREȘTI 145 TEL. 124 12 12